

Marlene van Lier

Een **ware** zoektocht

Marlene van Lier is psycholoog, coach en klassiek homeopaat. Ze combineert in haar praktijk Libra haar wetenschappelijke achtergrond met haar intuïtieve ingang tot andere werelden. Haar gevoel is daarbij haar kompas. Haar denken haar toetssteen. Haar hele leven stond in het teken van de zoektocht naar dat waar ze ooit als kind een glimp van opving. Steeds sterker verbonden met het nu bevindt ze zich op een keerpunt. 'Alles valt op zijn plek. Wat ik daar toen ervoer, heb ik nu hier gevonden.'

Op haar vijfde viel ze tijdens een vakantie in Spanje met haar zwembandje om voorover in het water en kwam niet meer overeind. Het werd een levensbelevende ervaring waar ze tot op de dag van vandaag nog emotioneel van wordt als ze erover praat. 'Het heeft waarschijnlijk niet eens zo heel erg lang geduurd. Ik herinner me dat ik het even benauwd had, maar al snel ontstond er een ruim gevoel en kwam ik in een hele mooie, complete wereld met een vrede en kleuren die ik niet goed kan omschrijven. Het was alsof alles wat ik wilde of kon weten daar in potentie lag. Klaar om te pakken. Ik hoefde me er maar op af te stemmen en het was er. Maar plotseling zette iemand me weer overeind en ik werd ruw uit deze wereld getrokken en was weer terug in het zwembad. Sindsdien heb ik heimwee naar wat ik daar ervoer. De vrouw die me overeind hielp, bracht me naar mijn ouders en vroeg of ze moest vertellen wat er was gebeurd. Ik zei nee. Ik wist dat ze geen Nederlands sprak, maar toch verstond ik haar. Zo leerde ik dat ik niet met mijn oren luisterde maar met mijn hart en dat ben ik altijd blijven doen.'

'... alsof alles wat ik wilde of kon weten daar in potentie lag.'

De ervaring in het zwembad sluimert jarenlang onbegrepen in haar binnenste. 'Pas toen ik het boek van Pim van Lommel las, wist ik dat ik een bijna-doodervaring had meegemaakt. Ik had dat nooit zo begrepen omdat ik immers niet door een tunnel was gegaan. In dat boek kwam ik een beleving van een kind van vijf jaar tegen die de mijne had kunnen zijn. Dat terugverlangen naar huis, naar die ene ervaring waarvan ik weet dat dat het meest echte moment in mijn hele leven is geweest, is een rode draad in mijn leven. Ik wilde heel graag wat ik daar ervaren had hier op aarde creëren. Als dat dan niet lukte was ik teleurgesteld. Vanaf mijn zesde ging ik mee naar de kerk. Als kind voelde en dacht ik: hier vertellen ze iets wat echt waar is, maar de manier waarop en zoals ze het vormgeven, dat klopt niet. Dat maakte me heel verdrietig.' Zo jong als ze was ging ze op onderzoek in allerlei kerkgenootschappen van de vrijgemaakt gereformeerde kerk tot aan de vrijzinnig hervormde kerk. Maar het gevoel van teleurstelling bleef. 'Zodra die kerkdeur dichtging, verdween hun intentie van wat ze op die zondag beleden en ik vond dat hypocriet en werd daar heel boos over.'

Rond haar 14e verhuisde het gezin vanuit het vriendelijke Noord-Holland naar het Westland. 'Ik moest mijn grote liefde achterlaten en viel op de nieuwe school overal buiten. Ik werd niet eens gepest, ik werd genegeerd.' Ook voelde ze zich in haar gezin een buitenstaander. 'Als je je als kind zo verloren voelt en zoekende bent, dan wil je dat je begrepen wordt. Ik heb daardoor altijd heel erg mijn best gedaan om anderen te begrijpen, maar ben ook altijd blijven hopen dat iemand mij zou begrijpen. Nou,' lacht ze, 'dat heeft heel lang geduurd. Toen ik het niet kon vinden in de kerk ben ik het in het spirituele gaan zoeken.'

Het toeval wilde dat juist de oudtante die in de familie weleens gekscherend de heks werd genoemd, ook in het Westland woonde. 'Zij werkte met kruiden, ik zie nog die potjes met Arnica staan. Daar is wel de kiem gelegd voor mijn latere interesse voor de homeopathie. Ook had zij een magnetiserende gave die ik naderhand bij mijzelf ontdekte. Met haar kon ik over allerlei dingen praten, zoals reïncarnatie en leven na dit leven. Tegenwoordig zou je zo'n kind als ik hooggevoelig noemen, maar dat had destijds nog geen naam. Voor mijn ouders was mijn zoektocht in al die werelden best lastig. Ik daagde hun wereld natuurlijk enorm uit. Ik ben hen heel dankbaar dat ze altijd met mij in gesprek bleven en probeerden te begrijpen waar ik mee bezig was.'

Het zoeken naar het wezenlijke typeert haar nog steeds. 'Mijn sonar staat zo afgesteld op wat van betekenis is, dat alles wat dat ogenschijnlijk niet is aan me voorbij gaat. Ik kan naar een reclameblok kijken, maar hoor en zie het gewoon niet. Voor mij zit de waarheid in hoe je de dingen ten diepste voelt of ervaart. Ik heb puberkinderen en dan kan deze houding soms lastig zijn. Soms moet ik er echt moeite voor doen om hun gekwek over niets te kunnen volgen, dat kan me veel energie kosten. Maar tegelijkertijd wil ik natuurlijk aangesloten zijn op de belevingswereld van mijn kinderen dus oefen ik mezelf daarin en verdiep mij in apps die zij leuk vinden.' Lachend: 'Zitten we met zijn allen op de bank te shoppen bij Wish.'

De zoektocht naar wie of wat een mens is en waartoe we op aarde zijn, is ook waarom ze psychologie is gaan studeren. 'Ik had wel puzzelstukjes, maar nog steeds geen echt begrip. Binnen de psychologie overheerst het beeld dat het bewustzijn een bijproduct is van de hersenwerking. Ik was het daar helemaal niet mee eens en heb daar vele discussies over gevoerd. Ik heb het gevoel dat we om te beginnen een spiritueel wezen zijn en dat we hier op aarde een lichamelijke ervaring hebben. Mijn capaciteiten, mijn erfelijkheid en mijn omgevingsfactoren vormen het gereedschap waarmee ik mijn levenslessen het beste kan ervaren en vormgeven, zodat ik me in ieder leven een stukje verder kan ontwikkelen. Nee, over hoe een mens in elkaar steekt, heb ik weinig geleerd in mijn studie psychologie. Maar ik kreeg wel heel veel gereedschap in handen en daar ben ik heel blij mee. Ik heb logisch en gestructureerd leren nadenken, leren analyseren en leren toetsen waar iets op is gebaseerd. Ik toets ook continu mijn eigen spirituele ervaringen. Is dit gebaseerd op iets wat nu van belang is en betekenis heeft of is dit een soort fantasie of droom van mij?'

'... geleerd dat het enige wat ik heb, het vertrouwen in mezelf en in mijn talent is.'

Als psychologie stagiaire zag ik dat vaak niet de patiënt maar de methode waar iemand mee werkte voorop stond. Maar voor mij is de kernvraag: waar is de mens achter de patiënt? Daar heb ik mijn praktijk ook op gefundeerd. Ik wil jou niet interpreteren door mijn methodisch kader, ik wil begrijpen wie jij bent

en wat jou beweegt, waar jij last van hebt en hoe zich dat vertaalt in jouw symptomen. Want die symptomen willen jou iets vertellen om jou weer op je eigen pad te krijgen, het pad dat klopt met jouw ziel.

Met homeopathie zet ik iemands zelfhelend vermogen in werking, met psychologie en coaching verhelder en verdiep ik het bewustwordingsproces waardoor heling en verandering van binnenuit kan plaatsvinden. Ik werk veel met de Zelfkennismethode (ZKM). Inderdaad een methode, maar eentje die naar mijn idee geen onrecht doet aan de patiënt. Het is gebaseerd op de narratieve psychologie waarin het verhaal dat de persoon vertelt over zichzelf en zijn wereld centraal staat. Iedereen heeft er behoefte aan de gebeurtenissen in zijn leven in een verband te plaatsen, om te begrijpen wat hij heeft meegeemaakt en daar een betekenis aan te geven. De ZKM is ontwikkeld door professor Hermans in samenwerking met zijn vrouw. Hij ontwikkelde als wetenschapper de methode en zij toetste het in haar praktijk als psychotherapeut. Met haar bevindingen

verfijnde hij vervolgens weer de methode. Zo werd het hun levenswerk.

'Bij de ZKM gaan de patiënt en therapeut op basis van gelijkwaardigheid met elkaar om.'

Bij de ZKM gaan de patiënt en therapeut op basis van gelijkwaardigheid met elkaar om. Samen formuleer je elementen van betekenis uit iemands levensverhaal in zogenaamde waardegebieden of kernzinnen. Die worden in de computer ingevoerd. Thuis zien mensen op hun scherm bij elk stukje betekenisvol verhaal 24 gevoelens langskomen. Bij elk daarvan geven ze aan in hoeverre dat bij die gebeurtenis van toepassing was. Hoe boos maakte dit je?, hoe teleurgesteld was je?, enzovoort. Zo verzamel je bij dat hele levensverhaal allemaal verschillende >

gevoelsafdrukken. Op basis van door het programma berekende correlaties tussen de verschillende gegevens, krijg je inzicht in welke stukjes van je levensverhaal gelijksoortige gevoelsafdrukken oproepen en hoe deze met elkaar samenhangen. Dat helpt mensen de rode draad in hun levensverhaal te ontdekken. Soms zien ze bijvoorbeeld dat ze steeds op dezelfde wijze reageren terwijl ze misschien wel weten dat dat niet zo handig is. Het manifeste verhaal kent iemand vaak wel. Maar wat is het latente verhaal daaronder? In de psychologie wordt dat als onderbewustzijn bestempeld en als iets ontoegankelijk neergezet. Maar op deze manier kun je het latente verhaal heel concreet en duidelijk naar boven halen.

'Het zit nu in mij...'

Ik voelde voorheen ook in die onderstroom, want dat is mijn talent', lacht ze. 'Ik kwam ook wel heel ver met mensen, maar het begon mij te frustreren dat het bij de persoon zelf niet zo beklifde omdat vooral ik het snapte. Met de ZKM merk ik dat vanuit die gelijkwaardigheid en intensieve samenwerking men-

sen zelf beter gaan begrijpen wat hun onderstroom is. Ik vind het heel gaaf dat ik nu een methode heb gevonden die perfect aansluit bij waar ik in geloof en mijn talenten. Het maakt alles wat ik eigenlijk al wist zichtbaarder, concreter en toegankelijker. Mijn drijfveer is altijd geweest dat ik de wereld een beetje mooier wil maken en ik weet inmiddels dat ik dat kan. Ik kan mensen helpen te worden wie ze werkelijk zijn, zodat hun klachten kunnen genezen en zij op hun beurt hun talenten kunnen inzetten.'

Ook in haar privéleven is alles op zijn plaats gevallen: 'Ik heb heel lang in mijn toekomstdromen geleefd maar ben sinds vorig jaar veel meer verbonden met het nu.' Op miraculeuze wijze is ze weer samen met haar jeugdliefde. 'Bij hem vind ik het begrip en de eenheid waar ik zo naar heb gezocht. Maar er ging wel een scheiding aan vooraf waarbij ik het risico liep alles – mijn woning en mijn werk – kwijt te raken. Ik heb doorgezet en geleerd dat het enige wat ik heb, het vertrouwen in mezelf en in mijn talent is. Als ik daarmee én met de stilte in mijzelf verbonden blijf, dan kan ik voelen welke stap ik kan zetten en dan kom ik precies uit waar ik zijn moet. Dit is waar ik altijd naar heb verlangd en wat ik heb gezien als kind. Maar het is niet meer buiten me. Het zit nu in mij en van hieruit leef ik.'

Meer informatie: www.libra-coaching.nl